

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 271/2012-18

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 19. júna 2012 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. J. V., P., zastúpeného spoločnosťou I., s. r. o., K., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 12 ods. 2, čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 2 a 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Cdo 86/2011 a 6 Co 2/2011 z 20. decembra 2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. J. V. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 2. apríla 2012 doručená sťažnosť Ing. J. V., P. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného spoločnosťou

I., s. r. o., K., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 12 ods. 2, čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 2 a 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 6 Cdo 86/2011 a 6 Co 2/2011 z 20. decembra 2011.

Z podania a jeho príloh vyplynulo, že proti sťažovateľovi sa žalobca žalobou podanou Okresnému súdu Prešov (ďalej len „okresný súd“) domáhal ochrany osobnosti v nadväznosti na sťažovateľove vyjadrenia v televíznej relácii. Okresný súd žalobu zamietol a žalobcu zaviazal nahradiť sťažovateľovi trovy konania vo výške 874,21 €. V konaní o odvolaní Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom sp. zn. 6 Co 64/2010 z 27. januára 2011 potvrdil vo veci samej rozsudok súdu prvého stupňa, avšak zmenil výrok o trovách konania tak, že žalobcu zaviazal zaplatiť sťažovateľovi iba 30 % trov konania a podobne zaviazal žalobcu zaplatiť iba 30 % trov odvolacieho konania. Proti výrokom rozhodnutia o trovách konania sa sťažovateľ bránil podaním odvolania a dovolania na najvyšší súd. Najvyšší súd uznesením sp. zn. 6 Cdo 86/2011 a 6 Co 2/2011 z 20. decembra 2011 rozhodol tak, že dovolanie sťažovateľa odmietol a konanie o odvolaní zastavil. Sťažovateľ je presvedčený, že mu patrila náhrada trov v plnej výške a vec bola nesprávne právne posúdená. Krajský súd podľa neho nesprávne aplikoval § 150 Občianskeho súdneho poriadku, konal ultra petitem, opieral sa o nezákonné skutkové zistenia a prijal nepreskúmateľné rozhodnutie o trovách konania. Sťažovateľ vyjadruje nespokojnosť aj s odmietnutím jeho dovolania a tvrdí, že pre jeho dovolanie boli dané podmienky prípustnosti.

V petite sťažnosti sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd vo veci rozhodol týmto nálezom:

„1. Najvyšší súd Slovenskej republiky postupom a uznesením zo dňa 20. decembra 2011, sp. zn. 6 Cdo 86/2011 a sp. zn. 6 Cdo 2/2011 porušil základné právo Ing. J. V. na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, právo účastníka na rovnosť v konaní podľa čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, právo na právnu

pomoc podľa čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, právo na ochranu majetku podľa článku 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa článku 20 Ústavy Slovenskej republiky, zákaz diskriminácie podľa článku 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa článku 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20. decembra 2011, sp. zn. 6 Cdo 86/2011 a sp. zn. 6 Co 2/2011 sa zrušuje a vec vracia na ďalšie konanie a rozhodnutie.

3. Ing. J. V. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 323,49 €, ktorú je Najvyšší súd Slovenskej republiky povinný zaplatiť na účet jej právneho zástupcu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 20 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Skúma pritom tak všeobecné, ako aj osobitné náležitosti návrhu (sťažnosti) podľa ustanovenia § 49 až § 56 zákona o ústavnom súde vrátane okolností, ktoré by mohli byť dôvodom na jeho odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd po predbežnom preskúmaní sťažnosti konštatuje, že táto nespĺňa všetky zákonom predpísané náležitosti.

Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že splnomocnenie na právne zastupovanie doloží dodatočne, čo však do doby rozhodovania o jeho sťažnosti neurobil. Zo sťažnosti je zrejmé, že sťažovateľa by mala zastupovať spoločnosť s ručením obmedzením, ktorá poskytuje právne služby v zmysle § 12 ods. 1 písm. e) zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o advokácii“) prostredníctvom konateľa spoločnosti. Zákon o advokácii umožňuje rôzne a pritom rovnocenné formy výkonu advokácie, teda aj zastupovanie advokátom ako konateľom spoločnosti s ručením obmedzeným podľa § 12 ods. 1 písm. e) v spojení s § 15 zákona o advokácii. V zmysle ustanovenia § 15 ods. 2 citovaného zákona advokáti vykonávajú advokáciu ako konatelia spoločnosti s ručením obmedzeným buď v mene spoločnosti a na jej účet, alebo prípadoch vymedzených osobitnými predpismi ju vykonávajú vo vlastnom mene a na účet spoločnosti. Z ustanovení

§ 12 a § 15 citovaného zákona je zrejmé, že subjektom poskytujúcim právne služby je vždy advokát, ktorý ich poskytuje samostatne alebo prostredníctvom subjektu vymedzeného v ustanovení § 12 ods. 1 písm. b) až e). Ústavný súd konštatuje, že z podanej sťažnosti nie je identifikovateľné, ktorý advokát koná v mene spoločnosti pri právnom zastupovaní sťažovateľa.

Povinnosti advokáta vyplývajúce zo zákona o advokácii vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je advokát povinný vykonávať tak, aby boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom (II. ÚS 117/05, III. ÚS 236/07, III. ÚS 334/09). Nedostatok, resp. nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí návrhu účastníka konania je v zmysle konštantnej judikatúry ústavného súdu dôvodom odmietnutia sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde (IV. ÚS 409/04, IV. ÚS 168/05, III. ÚS 210/09, III. ÚS 32/2011).

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. júna 2012